

over: 1 Koningen 19, 16 & 19 – 21 en Lucas 9, 51 – 63

De profeet Elias, beste vriendinnen en vrienden, die in onze eerste lezing de opdracht kreeg van de Heer om Elisa tot zijn opvolger te zalven, moet een knap moeilijke man geweest zijn. Hij wierp zijn profetenmantel, als teken van uitverkiezing, over de schouder van de niets vermoedende Elisa en riep hem op te volgen. Elisa was druk bezig zijn akker te ploegen en wilde eerst langs huis gaan om zijn ouders tot ziens te zeggen. Maar Elias zegt ijskoud tegen hem: "Graag of niet!" Ik dwing je toch negens toe?

In het evangelieverhaal van vandaag gedraagt Jezus zich even onverbiddelijk tegenover hen, die Hij uitnodigt om lid te worden van zijn volgelingen. Of ook tegenover hen die zich bij Hem willen aansluiten: Ook bij Jezus is het: "Graag of niet." "Wie de hand aan de ploeg slaat maar achteromziet is niet geschikt voor het koninkrijk Gods." Het klinkt nogal hard en uitdagend.

Het evangelie vertelt ons niet hoe die mensen reageerden die zo met Jezus in aanraking kwamen. Deden ze wat ze van plan waren te doen: eerst hun vader begraven of afscheid nemen van de mensen thuis? Of zijn ze ingegaan op de absolute eisen die hen gesteld werden en zijn zij Jezus gevolgd zonder verder 'mitsen of maren'? We weten het niet. We weten wel hoe Elisa reageerde op het appél dat op hem gedaan werd: We lezen dat Elisa zich omkeerde, de ossen slachtte en dat hij zijn ploeg gebruikte als brandhout om de ossen te braden. Hij gaf het vlees aan zijn mannen. Die aten, maar Elisa volgde Elias en werd zijn dienaar.

Onze God is een soms moeilijke God. Hij is nu eenmaal niet menselijk. Je kunt Hem niet een beetje volgen. We kunnen geen negen tot vijf volgelingen worden. Parttime christenen zijn geen echte christenen. God zit niet verlegen om onze tijd, Hij heeft onze talenten niet nodig. Hij roept ons zelf.

Deze afgelopen week zijn in Mexico twee van onze medebroeders jezuiten vermoord, doodgeschoten, omdat ze een man afdekten die bescherming zocht in hun kerk. Zij deden waartoe zij zich geroepen achtten. Zij dachten niet op de eerste plaats aan hun eigen veiligheid. Zij gaven alles, niet enkel 'n beetje. Zij gaven hun leven.

God is behoorlijk veeleisend. Hij verwacht alles van ons. Niet zomaar een beetje als het goed uitkomt. Niet wat er overblijft van onze drukke levens. God nodigt ons uit in zijn vriendenkring, zonder beperkingen of voorwaarden. Ik vermoed dat die twee Mexicaanse Jezuiten hadden kunnen weglopen of veilig konden wegduiken. Maar dat deden ze niet. Zij stonden daar voor het leven van die man en voor gerechtigheid, zoals zij meenden te moeten doen, zonder voorbehoud, zonder de kosten te tellen.

Maar er zit nog een tweede belangrijke kant aan het beroep dat God op zijn volgelingen doet. Hij roept iedereen totaal, elke man en iedere vrouw, maar hoe vreemd dat ook lijkt: Hij dwingt niemand. We zijn altijd vrij om ons van Gods roep af te wenden. Het staat ons vrij om onze roeping niet te volgen. Elias heeft Elisa niet gedwongen. "Ga maar weer terug, heb ik u soms tot iets verplicht?" vraagt Elias. En de mensen die door Jezus uitgenodigd werden om Hem te volgen hadden rustig kunnen zeggen: "Dank u wel, maar toch maar liever niet." Net zoals die rijke jonge man, die Jezus had uitgedaagd om alles te verkopen wat hij bezat en de opbrengst aan de armen te geven. Hij was uitgenodigd in Jezus' vriendenkring. Maar hij kon het niet over zijn hart verkrijgen om afstand te doen van al zijn bezittingen. Dus ging hij weer zijns wegs. Jezus vond het spijtig hem te zien gaan. Maar Hij liet hem vrij. Hij dwong hem niet. Zo was ook Elisa vrij. Hij had Elias

zijn mantel terug kunnen geven en door kunnen gaan met ploegen. Maar door zijn ossen te slachten en zijn ploeg te gebruiken als brandhout liet hij alles achter en volgde zijn roeping.

Ieder van ons, beste vrienden en vriendinnen, heeft zijn of haar eigen roeping. Geen mens wordt door de Heer vergeten en blijft eenzaam en alleen op het marktplein staan, omdat niemand hem of haar nodig had. We zijn allemaal geschapen omdat we bedoeld zijn een bijdrage te leveren aan het welzijn van onze medemensen, onze samenleving en ons gemeenschappelijk huis. Iedereen heeft specifieke talenten en mogelijkheden. Maar God zal enkel roepen, uitnodigen, hopen, maar dwingt ons nooit zijn wil te doen.

Toch is er een soort beloning ingebouwd in het beantwoorden van Gods roep. Elisa, die ingaat op de roep van Elias en diens dienaar wordt, groeit uit tot een groot profeet in Israël en wordt een zegen voor zijn volk. De rijke jonge man daarentegen, die zich er niet toe kon brengen om zich te bevrijden van zijn bezittingen, die ging bedroefd heen. Blijkbaar brengt 'je roeping volgen', niet op de eerste plaats uit zijn op grote rijkdom en prestige, maar gedreven om de taak te vervullen die je gegeven is, blijkbaar brengt je dat een vervuld leven. Het laat je in geen geval bedroefd achter.

De Indiase dichter Rabindranath Tagore, beroemd schrijver en Nobel Prijs laureaat, schreef een kortverhaal dat prachtig illustreert dat wie overvloedig geeft overvloedig beloond wordt.

Een boeddhistische monnik, die dagelijks bedelt om te kunnen eten, had eens een hele goede dag. Iemand vulde zijn bedelzak rijkelijk met graan. Die dag was onze monnik dankbaar en blij terwijl hij al bedelend verder trok. Een andere monnik, die hem zo evident opgewekt ziet rondlopen, stapt op hem af en vraagt hem op zijn beurt om een aalmoes. Onze monnik echter deinst terug en kijkt de ander aan met afkeer, alsof die ander hem wilde beroven van zijn juist ontvangen rijkdom. Maar van de andere kant voelt hij de Boeddha hem in zijn binnenste vermanen te geven aan wie hem iets vraagt. Voorzichtig opent hij zijn bedelzak en geeft zijn broeder één korrel tarwe. Thuisgekomen in zijn klooster opent hij zijn bedelzak, trots vanwege de grote bijdrage die hij die avond kan leveren. Maar wat ziet hij daar? Boven in zijn bedelzak, boven op dat mooie graan, ligt één enkele korrel goud.

Toen Marcus zijn evangelie schreef herinnerde Hij zich dat Jezus diezelfde leer had verkondigd. Hij hoorde als het ware Jezus' stem die hem zei: "Met de maat waarmee jullie meten zal ook jullie toegemeten worden". Amen